

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud pro mládež v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. října 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Králíkové a soudců Mgr. Adama Kafky a Mgr. Martina Hrabala, odvolání mladistvého a poškozených XXXXX a XXXXX, v trestní věci

mladistvého: **XXXXX**, narozený dne XXXXX

proti rozsudku Městského soudu pro mládež v Brně ze dne 28. 5. 2024, č. j. 8 Tm 1/2024-256, a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek z podnětu odvolání obou poškozených **částečně zrušuje** ve výroku, kterým byly poškozené XXXXX, nar. XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX **odkázány** se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhoduje odvolací soud tak, že mladistvý XXXXX je podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinen zaplatit poškozené XXXXX, nar. XXXXX částku 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z 100 000 Kč od 7. 2. 2024 do zaplacení a poškozené XXXXX, nar. XXXXX částku 75 000 Kč spolu s úrokem

z prodlení ve výši 14,75 % ročně z 75 000 Kč od 7. 2. 2024 do zaplacení, jako náhradu nemajetkové újmy.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se obě poškozené se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání mladistvého **zamítá**.

III. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Městský soud pro mládež v Brně uznal mladistvého vinným zvlášť závažným proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil, tím, že

1. v době od 23:59 hodin dne 27. 5. 2023 do 00:35 hodin dne 28. 5. 2023 v obci XXXXX poté, co v objektu XXXXX oslovil na zde probíhající oslavě narozenin u baru poškozenou XXXXX, nar. XXXXX, a společně šli na procházku mimo areál objektu kolem autobusové zastávky a dále po silnici, ve chvíli, kdy na krajnici vozovky poškozená uklouzla, svezla se z mírného svahu do kopřiv v blízkosti silnice a zůstala zde ležet na zádech, sešel k ní, předklonil se a chytil ji pravou rukou pod krkem těsně pod bradou, z čehož byla poškozená v šoku a nebyla schopna křičet či volat o pomoc, a takto po poškozené požadoval, aby „mu ho vykourila“, což tato slovně odmítla, načež jí řekl, že ji bude držet tak dlouho, dokud to neudělá, poté si stáhl levou rukou kalhoty ke kolenům a opětovně poškozené řekl, ať mu ho vykourí, což opět odmítla, načež ji uhodil otevřenou dlaní levé ruky přes pravou tvář a takto ji uhodil opakovaně, když mu neodpověděla na jeho požadavek, aby mu ho vykourila a odmítala to udělat, poté si dřepnul nad poškozenou a vsunul jí svůj ztopořený penis do úst, kdy poškozená se snažila mít ústa zavřená, avšak mladistvý jí násilím i přes její nesouhlas zasunul svůj penis do úst a asi 5 minut se takto sexuálně uspokojoval dokud nedosáhl vyvrcholení, přičemž ejakuloval do úst poškozené, následně si oblékl kalhoty a poškozenou z držení pustil, zvedl ji za ruku ze země a poté, co poškozená našla na místě svůj při tomto incidentu ztracený telefon, se vrátili zpět do areálu objektu XXXXX, kdy cestou poškozené řekl, že to, co se stalo, nesmí nikomu říct, kdy tímto jednáním způsobil poškozené XXXXX, nar. XXXXX psychickou újmu;

2. krátce po útoku pod bodem 1. - dne 28. 5. 2023 kolem 1:00 hodin v obci XXXXX za objektem XXXXX poté, co se na zde probíhající oslavě narozenin bavil a popíjel s poškozenou XXXXX, nar. XXXXX, říkal jí, že je hezká a žádal po ní, aby s ním šla ven a posléze jí řekl, že se mu chce zvracet, přičemž poškozená se mu nabídla, že mu podrží věci a šla s ním ven za budovu, kde se mladistvý na částečně osvětleném místě posadil na zde stojící židli, řekl, že mu je již lépe a chtěl po poškozené, aby si mu sedla na klín a tato si sedla bokem na jeho nohu, podala mu jeho věci a začala si stoupat, v tu chvíli ji chytil za nohu a přisunul si ji zpátky, následně ji chytil levou rukou zepředu za krk a stáhl ji zpátky na klín, a když se poškozená chtěla opět zvednout, oddělávala mu ruku z krku a snažila se mu vytrhnout ze sevření, řekl, ať drží hubu, že to nebude poslouchat a že se o tom nikdo nedozví, poškozená se snažila vymanit z jeho držení, odstrkovala ho od sebe a říkala, ať ji nechá, poté začala křičet, ať přestane, načež ji chytil pravou rukou za stehno, levou rukou z krku přehmátnul a zacpal jí pusou, aby jí znemožnil volání o pomoc a pravou rukou jí začal sahal pod šaty a poté i pod kalhotky na její přirození, na kterém ji osahával, čemuž se poškozená snažila

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

bránit, po chvíli se jí podařilo uvolnit jeho levou ruku, začala opět křičet a on svého jednání zanechal, poškozenou pustil z držení a tato z místa utekla, čímž způsobil poškozené XXXXX, nar. XXXXX psychickou újmu.

2. Za výše uvedené jednání bylo mladistvému uloženo dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a § 31 odst. 1, 2 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen „ZSVM“), trestní opatření odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Pro jehož výkon byl zařazen do věznice nebo zvláštního oddělení pro mladistvé.
3. O náhradě nemajetkové újmy bylo rozhodnuto tak, že poškozená XXXXX, nar. XXXXX a poškozená XXXXX, nar. XXXXX byly podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázány se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti tomuto rozsudku podal mladistvý odvolání, směřující do všech jeho výroků a v rozsahu výroku o náhradě nemajetkové újmy podaly odvolání obě poškozené XXXXX, nar. XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX.
5. Mladistvý ve svém odvolání uvedl čtyři okruhy námitek vůči napadenému rozsudku a procesnímu postupu, který jeho vydání předcházela.
6. V prvním okruhu se mladistvý věnoval tvrzeným vadám řízení, které napadenému rozsudku předcházelo. Mladistvý namítal, že:
 - a. V době vydání usnesení o zahájení trestního stíhání absentovaly ve spise listiny, které byly pro sepsání usnesení o zahájení trestního stíhání použity.
 - b. Usnesení o zahájení trestního stíhání mělo zásadní vady, a to, že v usnesení absentovaly úvahy ohledně subjektivní stránky trestného činu a úvahy ohledně objektivní stránky provinění a dále absentovala specifikace právní kvalifikace. V usnesení o zahájení trestního stíhání dále nebylo reflektováno, že bylo zahájeno trestní stíhání proti mladistvému.
 - c. V průběhu přípravného řízení se projevoval nedostatek poučení mladistvého a tím došlo k porušení práv mladistvého dle § 42 a § 42a ZSVM.
 - d. V procesním postupu orgánů činných v trestním řízení byl mladistvý opakovaně označován za pachatele a tím nebyla respektována presumpce neviny. Listiny spisu nebyly řádně číslovány a k opravě došlo až na základě námitek obhajoby.
 - e. V řízení dále nebyly objasněny skutečnosti významné pro posouzení osobních, rodinných a jiných poměrů mladistvého.
7. V druhém okruhu námitek mladistvý namítal, že soud I. stupně neprovedl obhajobou navržené důkazy, a to výslech svědka R. B., komunikaci mezi poškozenými, M. K. a T. K. a znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie a dále odvětví psychiatrie a sexuologie na osobu mladistvého.
8. Ve třetím okruhu námitek mladistvý namítal, že soud nesprávně zjistil skutkové závěry. Poukazoval na rozpory ve výpovědích svědkyň, nevěrohodnost svědkyň a na neexistující přímé důkazy, které by obžalovaného usvědčovaly z provinění.
9. Ve čtvrtém okruhu námitek mladistvý vyjadřuje svůj nesouhlas s uloženým trestním opatřením, které se mu jeví jako nepřiměřeně přísné.
10. Poškozené ve svých odvoláních shodně namítaly, že pro přiznání jejich nároku na nemajetkovou újmu nebylo potřebné další dokazování, jelikož to, jak provinění mladistvého zasáhlo poškozené Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

vyplývá již ze samotného charakteru provinění a dále z výpovědí poškozených učiněných před soudem, ze kterých soud vycházel při rozhodování o vině mladistvého. Rozsudek soudu I. stupně poškozené vystavilo sekundární viktimizaci ve formě dalšího prožívání traumatické vzpomínky při uplatnění nároku v občanskoprávním řízení.

11. Odvolání mladistvého i poškozených byla podána včas, oprávněnými osobami a obsahovala veškeré náležitosti obsahu odvolání ve smyslu § 249 odst. 1 trestního řádu. Krajský soud pro mládež v Brně jako soud odvolací tak neshledal žádné důvody pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 trestního řádu či jeho odmítnutí podle § 253 odst. 3 trestního řádu. Z podnětu podaných odvolání pak krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výroky, proti nimž směřovala podaná odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.
12. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení a správně rozhodl o vině a trestu mladistvého, a proto odvolání mladistvého podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.
13. Co se týče námitek mladistvého ohledně tvrzených vad řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, uvedených v odstavci 6 písm. a. až e., tak k nim odvolací soud uvádí následující:

ad a. Tato námitka je nedůvodná, jelikož mladistvý v okamžiku, kdy je mu doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání nemusí být seznámen se všemi důkazy, se kterými pracuje policejní orgán v rámci přípravného řízení. Přípravné řízení má pouze funkci pomocnou a skutečné těžiště trestního řízení se nachází v řízení před soudem, a proto je nutné, aby se mladistvý měl šanci seznámit s veškerými podklady nejpozději ke dni skončení vyšetřování (poslední fáze přípravného řízení). V této trestní věci byl mladistvému řádně poskytnut prostor k prostudování spisu a návrhům na doplnění vyšetřování, a to dne 19. 12. 2023.

ad b. Tato námitka je také nedůvodná, jelikož usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 17. 8. 2023 obsahuje popis skutku, ze kterého je mladistvý obviněn, tak aby nemohl být zaměněn s jiným a obsahuje také zevrubné odůvodnění, které odůvodňuje závěr o důvodnosti trestního stíhání, a tím pádem zcela respektuje zákonné požadavky podle § 160 odst. 1 trestního řádu na řádné usnesení o zahájení trestního stíhání. Co se týče reflektování specifikace, že v této věci jde o trestní stíhání mladistvého, tak k tomu odvolací soud uvádí, že policejní orgán nakonec po oprávněných výtkách od státního zástupce nakonec specifikaci trestního stíhání mladistvého vtělil do usnesení o zahájení trestního stíhání prostřednictvím opravného usnesení ze dne 6. 11. 2023.

ad c. Tato námitka je nedůvodná, jelikož dne 27. 7. 2023 dosáhl osmnácti let a první úkon proti němu byl ze strany policejního orgánu učiněn až dne 11. 8. 2023, kdy mladistvý podal vysvětlení, u kterého zažádal o ustanovení obhájce. Ten mu byl ustanoven ve stejný den. V době, kdy mladistvý podával vysvětlení se na něj již zákonná úprava o nutné obhajobě v § 42a ZSVM nevztahovala a byla užita obecná úprava o nutné obhajobě podle § 36 odst. 3 trestního řádu. Mladistvý byl dále o všech svých právech podle § 42 ZSVM dne 5. 12. 2023 poučen podle listin na č. 1. 41 a 42 spisu. Toho stejného dne byl mladistvý vyslýchán jako obviněný již v přítomnosti svého obhájce. Všechny práva mladistvého byly tedy v rámci přípravného řízení zachovány.

ad d. Ani této námitce odvolací soud nepřisvědčil, jelikož je prací orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení zjistit a dostatečně odůvodnit, závěr, že byl spáchán trestný čin a, že jej spáchala určitá osoba. Skutečnost, že se policejní orgán ve svých písemnostech dopustí hodnocení, že se daná osoba dopustila nějakého trestného činu pouze vystihuje přesvědčení policejního orgánu o tom, že trestný čin spáchala určitá osoba. Bez takového přesvědčení by policejní orgán nepřistoupil k zahájení trestního stíhání. Je však až na nezávislém soudu, aby postavil najisto otázku viny a případného trestu. Námitka ohledně špatného číslování listů v přípravném řízení i kdyby

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

byla pravdivá, tak nezakládá nezákonnost postupu policejního orgánu a není schopna ani narušit právo na obhajobu mladistvého, a proto této námitce odvolací soud také nevyhověl.

ad e. V přípravném řízení a dále v řízení před soudem byly dostatečně objasněny osobní, rodinné a jiné poměry mladistvého, a to výsledkem mladistvého, zprávou od orgánu sociálně-právní ochrany dítěte, zprávou z místa bydliště, evidencí katastru nemovitostí, výpisem z centrální evidence exekucí a z informačních systémů Policie ČR. Bylo zjištěno, že mladistvý žije u rodičů, je svobodný, pracuje brigádně, má čistý měsíční příjem ve výši 25 000 Kč měsíčně, nemá žádnou nemovitost, není v exekuci, má jednoho sourozence a nikdy nebyl trestán, a proto nemohl odvolací soud přisvědčit ani této námitce.

14. Co se týče námitky ohledně obhajobou navržených důkazů, jež nebyly provedeny u soudu I. stupně, tak k tomu odvolací soud uvádí, že se v případě navrženého důkazu výsledku R. B. a návrhu zajištění komunikace mezi poškozenými, M. K. a T. K. zcela ztotožňuje s postupem soudu I. stupně, který navržené důkazy neprovedl a v odůvodnění rozsudku se s tím, proč uvedené důkazy neprovedl, řádně vypořádal. Skutečnost, že byl nejdříve svědek R. B. předvolán k soudu, ale poté co se nedostavil, již znovu nebyl soudem předvoláván nezakládá legitimní očekávání mladistvého, že k výsledku svědka v případě dostavení se k soudu dojde. I v rámci probíhajícího hlavního líčení může nastat situace, kdy si soud I. stupně nejdříve vyhodnotí, že potřebuje předvolat svědka, který mu má vyjasnit určitá skutková zjištění, ale v rámci průběhu dokazování dojde k závěru, že takový svědek je již nadbytečný, a proto, když se svědek nedostaví, tak na další termín hlavního líčení již není znovu předvoláván. Tak tomu bylo i v tomto případě. To stejné platí i pro vyžádání komunikace mezi poškozenými, M. K. a T. K., kdy nejdříve soud I. stupně dospěl k závěru, že uvedenou komunikaci považuje za podstatnou, a proto ji vyžádal, ale když nebyla předložena, tak soud I. stupně již opakovaný pokus o zajištění této komunikace neučinil a své důvody uvedl v rámci odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud se se závěry soudu I. stupně ohledně zamítnutí těchto dvou důkazních návrhů zcela ztotožnil, neboť soud I. stupně v rámci dokazování dostatečně zjistil skutkový stav z důkazů, které v rámci hlavního líčení provedl, a nebylo tak důvodné provádět ještě důkaz svědeckou výpovědí R. B. a komunikací mezi poškozenými, M. K. a T. K., zejména pokud tato komunikace nebyla k dispozici a tato není operátory nikterak zálohována.
15. Co se týče námitky ohledně navrženého znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychologie a dále odvětví psychiatrie a sexuologie na osobu mladistvého, tak k tomu odvolací soud uvádí, že je pravda, že se soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku s tímto důkazním návrhem nevypořádal. Odvolací soud si tento důkazní návrh tudíž sám posoudil a vyhodnotil, že se jedná o důkaz zcela nadbytečný, jelikož tento byl navrhován, aby osvětlil, zda je v povaze mladistvého mít agresivní sklony, či zda mladiství trpí nějakou sexuální deviací a jaký je jeho osobní život. Pro posouzení provinění znásilnění mladistvého není potřebné, aby soud v rámci dokazování zjišťoval, zda měl či neměl mladistvý sklony k agresi a jaký byl jeho osobní život. V řízení dále nevplynuly žádné indicie, jež by nasvědčovaly tomu, že by mladistvý trpěl sexuální deviací. Odvolací soud tedy v pochybení soudu I. stupně se s tímto důkazním návrhem vypořádat v rámci odůvodnění napadeného rozsudku nespátřuje pochybení, které by mělo vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku.
16. Co se týče námitky mladistvého směřující k napadení skutkových závěrů, ke kterým došel soud I. stupně, tak odvolací soud podotýká, že v tomto okruhu námitky v podstatných bodech námitky pouze kopírují dosavadní obhajobu mladistvého. Soud I. stupně se s obhajobou mladistvého zcela vyčerpávajícím a přiléhajícím způsobem vypořádal v odstavci 13. napadeného rozsudku, a odvolací soud se s argumentací soudu I. stupně ztotožňuje, a podotýká, že soud I. stupně řádně zjistil skutkový stav věci provedením důkazů, které zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Napadený rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv vnitřních rozporů. Odvolací soud k tomuto Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

nakonec ještě podotýká, že jsou to právě výpovědi poškozených, které v tomto řízení mají povahu přímých důkazů o vině mladistvého, a tudíž nelze přisvědčit ani námitce mladistvého, že by v řízení neexistoval ani jeden přímý důkaz, který by prokazoval vinu mladistvého, tak jak tvrdí mladistvý ve svém odvolání. Zde odvolací soud zdůrazňuje, že poškozené se vzájemně před spácháním jednání mladistvého neznaly, neznaly ani mladistvého, a proto nelze přisvědčit jeho obhajobě v tom směru, že by se na něj, jakkoliv domluvily. O jejich věrohodnosti nemá odvolací soud žádné pochybnosti.

17. Co se týče námitky mladistvého, ve které vyjadřuje nesouhlas s druhem a výší trestního opatření, které mu uložil soud I. stupně ve formě trestního opatření odnětí svobody ve výši 18 měsíců, tak k tomu odvolací soud uvádí, že ohledně uloženého trestu soud I. stupně správně přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k okolnostem spáchání provinění a k chování mladistvého po spáchání provinění. Na straně mladistvého odvolací soud shodně se soudem I. stupně shledal jako jedinou polehčující okolnost jeho dosud řádný život. Odvolací soud má za potřebné vytknout nešťastnou formulaci soudu I. stupně ohledně nedoznání se mladistvého, která může působit tak, že uvedené soud I. stupně bere jako okolnost přitěžující. Naopak, odvolací soud se zcela ztotožňuje s tím, že soud I. stupně zcela správně vzal v úvahu i to, jak se mladistvý po činu choval a jaký projevil postoj k provinění v trestním řízení, když soud I. stupně přihlédl k tomu, že mladistvý v řízení vystupoval sebevědomě až arogantně a neprojevil žádnou sebereflexi či lítost. Trestní opatření odnětí svobody mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání osmnácti měsíců odvolací soud posoudil jako trestní opatření zcela přiměřené spáchanému zvláště závažnému provinění ve dvou útocích následujících v krátkém sledu okolností za sebou. A právě okolnosti případu a osoba mladistvého, zejména jeho postoj, kdy neprojevil žádnou lítost, nepochybně odůvodňují i aplikaci ustanovení § 31 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a uložení trestního opatření v nepodmíněné formě. Jedná se o citelné trestní opatření, ale není možno jej vyhodnotit jako nepřiměřené, když toliko nepřiměřenost uloženého trestního opatření by mohlo být důvodem k zásahu odvolacího soudu podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu, ale k tomuto postupu odvolací soud neshledal důvod.
18. Odvolací soud má však za to, že soud I. stupně dospěl k nesprávným závěrům v části napadeného rozsudku, ve kterém soud I. stupně rozhodoval o náhradě nemajetkové újmy poškozeným, a proto přistoupil k tomu, že tuto část napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu zrušil a sám ve věci rozhodl podle § 259 odst. 3 trestního řádu tak, že částečně poškozeným náhradu nemajetkové újmy podle § 228 odstavec 1 trestního řádu přiznal a v části ve které nevyhověl návrhu poškozených poškozené podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
19. Odvolací soud má i vzhledem k stále se posunující judikatuře Ústavního soudu ohledně poškozených znásilněním za to, že v tomto případě je nutné již v trestním řízení poškozeným poskytnout přiměřené zadostiučinění v penězích ve smyslu § 2951 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), jelikož samotné odsouzení a potrestání mladistvého v tomto případě neposkytuje dostatečné zadostiučinění za to, co poškozené trestnou činností mladistvého zažily. Je nutné tak předcházet další viktimizaci poškozených, kterou by podstupovaly v občanskoprávním řízení při případném prokazování svých nároků na nemajetkovou újmu (viz nálezy II. ÚS 297/22).
20. Prožití duševních útrap podle § 2956 o. z. způsobených znásilněním není třeba prokazovat znaleckým posudkem a závěr o duševních útrapách způsobených znásilněním již vyplývá ze samotného charakteru prokázaného provinění mladistvého, aniž by byl dán důvod vyžadovat další důkazy (viz nálezy I. ÚS 1222/22). Argumentace užitá soudem I. stupně v odstavci 16 napadeného rozsudku není správná a přiléhavá.
21. Co se týče výše zadostiučinění pro jednotlivé poškozené, tak odvolací soud při stanovení přihlédl k rozhodnutím Nejvyššího soudu 4 Tdo 482/2016 a 7 Tdo 100/2020, podle kterých bylo Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

poškozeným trestným činem znásilnění poskytnuto zadostiučinění ve formě náhrady nemajetkové újmy v penězích ve výši 300 000 Kč a 400 000 Kč. Odvolací soud však dodává, že závažnost jednání mladistvého v této věci nedosahuje závažnosti jednání popsanych ve výše uvedených rozhodnutích. Ve věci 4 Tdo 482/2016 bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 300 000 Kč nezletilé poškozené, která dva roky trpěla opakované nucené pohlavní styky s pachatelem, který byl druh matky poškozené. Ve věci 7 Tdo 100/2020 bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 400 000 Kč nezletilé poškozené, která rok s četností ob víkend trpěla opakované nucené soulože a anální pohlavní styky pod vlivem alkoholu, jež ji pachatel, který byl bývalý manžel matky poškozené, obstaral. Tyto dva případy nelze svojí závažností postavit na roveň jednání, které v tomto řízení mladistvý spáchal na poškozených, avšak poskytují odrazný můstek toho, v jakém rozmezí se poskytnutá zadostiučinění obětem znásilnění v českém právním prostředí pohybují.

22. Odvolací soud při stanovení zadostiučinění v penězích tedy podle § 2957 o. z. přihlédl k tomu, že obě poškozené byly obětmi zvláště závažného provinění znásilnění, které velmi vážně zasáhlo do jejich práva na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Dále k tomu, že mladistvý nemajetkovou újmu poškozeným způsobil úmyslně a pod pohrůzkou, což v poškozených vyvolalo obavu z vážného poškození zdraví. Dále soud přihlédl k specifikům povahy a závažnosti jednání mladistvého vůči oběma poškozeným a došel k dílčímu závěru, že intenzita a způsob spáchání zvláště závažného provinění znásilnění vůči poškozené XXXXX nedosahuje tak závažné míry jako u poškozené XXXXX.
23. Po zvážení všech výše uvedených kritérií a provedeném testu proporcionality odvolací soud přiznal zadostiučinění poškozené XXXXX podle § 2956 o. z. ve výši 100 000 Kč a poškozené XXXXX podle § 2956 o. z. ve výši 75 000 Kč, oběma se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., od 7. 2. 2024 do zaplacení podle § 1970 o. z., jelikož dne 6. 2. 2024 se konalo první hlavní líčení ve věci samé a od té doby byl mladistvý seznámen s řádně uplatněnými nároky poškozených XXXXX a XXXXX a nacházel se tedy ke dni 7. 2. 2024 v prodlení se zaplacením peněžitého dluhu.
24. Se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy byly poškozené podle § 229 odst. 2 odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.
25. Odvolání mladistvého bylo jako nedůvodné postupem dle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí **není řádný** opravný prostředek **přípustný**, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10 000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 15. října 2024

Mgr. Lenka Králíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová